

En så betydelig forøgelse af statens indtægter stiller os imidlertid over for visse vanskeligheder. Der synes at være bred enighed om at følge den retningslinje i skatte- og afgiftspolitikken, at personskatternes andel af statens indtægter skal reduceres, og at stats-ejendomsskatterne skal nedsættes. De nødvendige merindtægter må i alt væsentligt fremskaffes i form af et forøget afgiftsproveneru. Det må ved vurderingen af, hvor meget det skal forøges, tages i betragtning, at forskydningen i skattestrukturen med mindre vægt på indkomstskatten gør det nødvendigt, at der også skaffes midler til kompensation til de grupper i samfundet, der rammes hårdest af de øgede afgifter.

Det vil derfor være nødvendigt ikke blot at forhøje afgiftssatser, men tillige at udvide det grundlag, afgifterne hviler på. Regeringen fremsatte allerede sidste uge forslag om forhøjelse af en række afgifter, der tegner sig for ca. to tredjedele af det nuværende afgiftsproveneru, nemlig skatterne på tobak, stærke drikke, benzin og motor-køretøjer. Vi er nok hermed nået omtrent til bristepunktet af, hvad disse afgifter i øjeblikket kan bære. Indførselstolden kan man af gode grunde se bort fra som kilde til yderligere indtægter. Bortset fra en række små punktskatter, hvoraf måske enkelte kan forhøjes, men uden at indbringe væsentlige merindtægter, er der så kun den almindelige omsætningsafgift tilbage.

Omsen hviler imidlertid på et relativt snævert grundlag. For det første er det en afgift af omsætningen i engrosledet. For det andet er væsentlige dele af denne omsætning ikke inddraget under afgiften. Skal der skaffes store ekstra indtægter ved en forhøjelse af omsen med det nuværende afgiftsgrundlag, vil det derfor indebære en betydelig forhøjelse af den nuværende afgiftssats på 9 pct. Det må imidlertid befrygtes, at en stærk forøgelse af afgiftssatsen vil få mærkbare følger for konkurrenceforholdene og vareomsætningsstrukturen.

Det er derfor påkrævet, at der sker en udvidelse af grundlaget for forbrugsbeskatningen. Mulighederne herfor er imidlertid ikke ubegrænsede. Særlig opmærksomhed har der været omkring den afgiftsform, der også har vakt interesse i andre lande, nemlig en værditilvækstafgift, hvorved afgiften opkræves i alle omsætningsled, men kun af den værdiforøgelse, der er skabt gennem forarbejdning og distribution m. v. Tolddepartementet er i færd med at klargøre problemerne omkring denne afgiftsform, og der er efter ønske fra erhvervsorganisationerne etableret kontakt med disse om de tekniske problemer heri.

Det foreliggende forslag til finanslov rejser således en række problemer, som må søges løst ad politisk vej inden udgangen af marts 1965. . . .“

Finanslovforslagets 1. behandling indledtes efter sædvane af partiernes finanspolitiske ordførere. Derpå talte *finansministeren*